Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38126
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

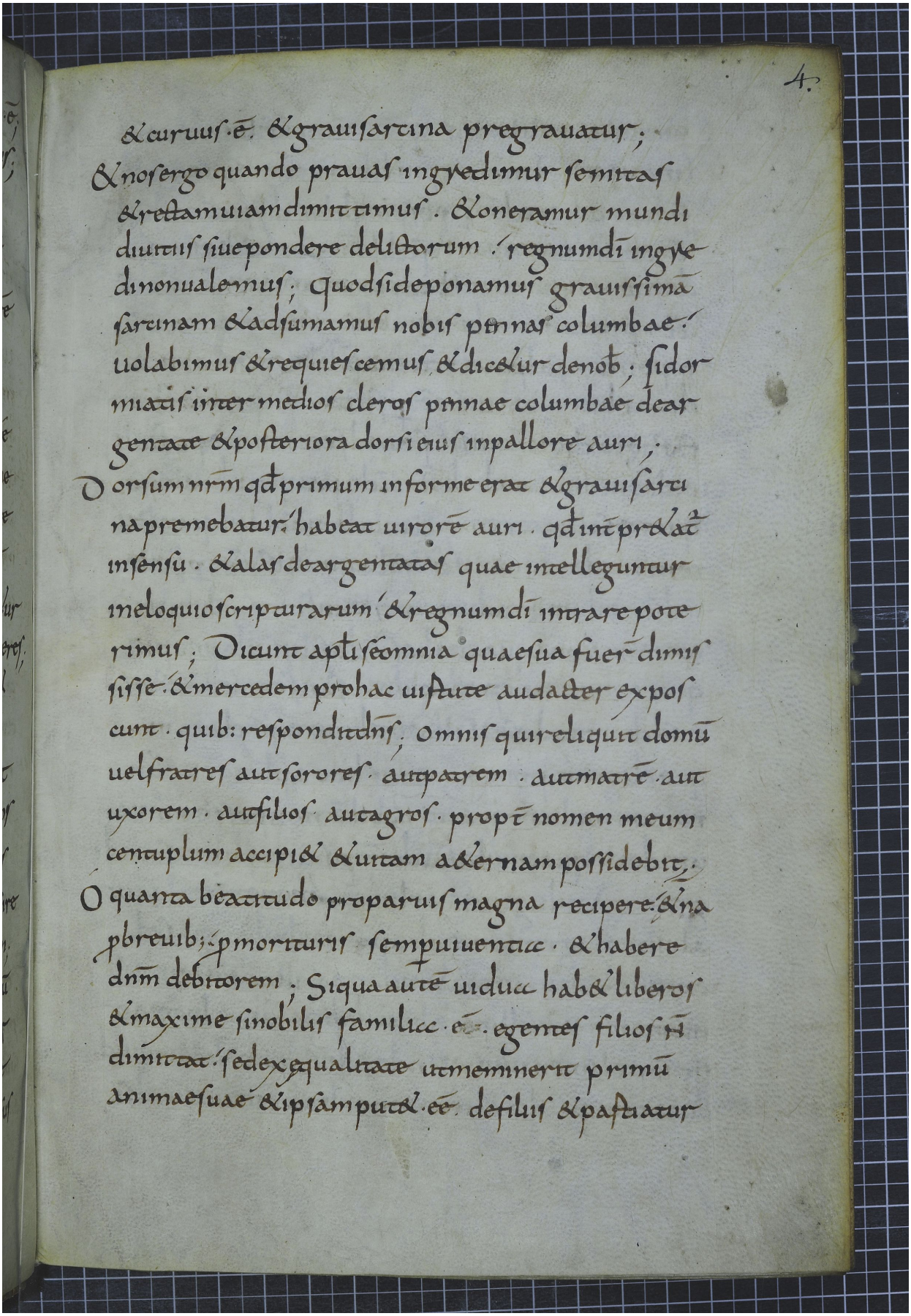

4.

& curuus.ē. & grauisarcina pregrauatur;
& nos ergo quando prauas ingredimur semitas
& rectam uiam dimittimus. & oneramur mundi
diuitiis siue pondere delictorum. regnum dī ingre
dinon ualemus; Quod si deponamus grauissimā
sarcinam & adsumamus nobis pennas columbae.
uolabimus & requiescemus. & dicatur de nob; si dor
miatis inter medios cleros pennae columbae dear
gentatae & posteriora dorsi eius in pallore auri;
O orsum nrm qd primum informe erat & grauisarci
na premebatur. habeat uirorē auri. qd intpretat
insensu. & alas deargentatas quae intelleguntur
in eloquio scripturarum & regnum dī intrare pote
rimus; Dicunt apti seomnia quae sua fuerē dimis
sisse. & mercedem pro hac uita audacter expos
cunt. quib: respondit dns; omnis qui reliquit domū
uel fratres aut sorores. aut patrem. aut matrē. aut
uxorem. aut filios. aut agros. proptē nomen meum
centuplum accipiet & uitam aeternam possidebit;
O quanta beatitudo pro paruis magna recipere. & na
pbreuib; pmorituris sempuiuentia. & habere
dnm debitorem; Si qua autē uidua habet liberos
& maxime si nobilis familia. eē. egentes filios in
dimittat. sed ex equalitate ut meminerit primū
animae suae & ipsam putet. eē. de filis & pascatur